

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 21^{ΗΣ} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1995

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΜΑΝΟΥΣΟΥ ΜΑΝΟΥΣΑΚΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΛΟΥΚΑ ΜΟΥΣΟΥΛΟΥ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ Γ. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ 1993, στὶς 27 Ὁκτωβρίου, ὁ θάνατος τοῦ Λουκᾶ Μούσουλου ἀφησε ἔνα δισαναπλήρωτο κενὸν στὴν πρώτη Τάξη τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν. Ὁ Λουκᾶς Μούσουλος, θεμελιώτης τῆς Μεταλλευτικῆς καὶ Μεταλλουργίας στὴν Ἑλλάδα, ὑπῆρξε ἐπίλεκτο μέλος τῆς Ἀκαδημίας: ἥταν διεθνῶς γνωστός, ἀλλὰ κυρίως πολὺ ἀγαπητὸς συνάδελφος καὶ φίλος· προσωπικότης πολυσύνθετος, μηχανικοῦ-ἐπιστήμονα-ἐρευνητῆ-ἔφευρέτη-καθηγητῆ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ, ἀφησε ἔνα πολὺ μεγάλο ἔργο ποὺ εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ σκιαγραφηθεῖ, καὶ πολὺ περισσότερο νὰ συμπυκνωθεῖ μέσα σὲ λίγα λόγια. Τὸ ἔξαρτο ἥθος του, ἡ ἀκεραιότης τοῦ χαρακτῆρος του, καὶ οἱ εὔστοχες καὶ ἐποικοδομητικὲς παρατηρήσεις του στὶς δημόσιες, καὶ ἰδιαίτερες συνεδρίες τῆς Τάξεως καὶ Ὁλομελείας ἐπὶ 17 ἔτη, ὑπῆρξαν ἔνα πολὺ καλὸ ἐπιστημονικὸ καὶ ἥθικὸ ὑπόδειγμα γιὰ τοὺς νεώτερους συναδέλφους του.

‘Ο Λουκᾶς Μούσουλος γεννήθηκε τὸ 1910 στὴν Κύπρο, στὴν κοινότητα τῆς Κυρηνείας Καραβᾶ. Τὸ 1927 ἀπεφοίτησε πρῶτος ἀπὸ τὸ Παγκύπριο Γυμνάσιο τῆς Λευκωσίας. Τὸ 1928 πῆγε στὴ Γαλλία γιὰ ἀνώτερες σπουδὲς στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Τουλούζης. Τὸ 1930 ἐπέτυχε σὲ διαγωνισμὸ καὶ γράφτηκε στὴν Ἐθνικὴ Ἀνωτάτη Σχολὴ Μεταλλείων τοῦ ‘Αγίου Στεφάνου (École Nationale Supérieure de Mines de Saint-Étienne). Τὸ 1933 ἀπεφοίτησε πρῶτος μεταξὺ τῶν ζένων, καὶ δεύτερος στὴ γενικὴ σειρὰ ἐπιτυχίας. Τὸ ἐπόμενο ἔτος (1934) παρακολούθησε μεταπτυχιακὰ μαθήματα στὴν ἴδια Σχολή.

Τὸ 1948 διορίσθηκε ἐπιμελητὴς στὴν "Ἐδρα Μεταλλογνωσίας καὶ Μεταλλευτικῆς τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου· τὸ ἔτος τοῦ ἀπονεμήθηκε ὁ ἀκαδημαϊκὸς τίτλος τοῦ 'Ὑφηγητῆ τοῦ 'Ιδρύματος. Τὸ 1955 ἐκλέχθηκε καθηγητὴς τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου στὴν "Ἐδρα τῆς Μεταλλευτικῆς, καὶ τὸ 1962 στὴν "Ἐδρα τῆς Μεταλλουργίας. Τὸ 1975 ἐκλέχθηκε κοσμήτωρ τῆς νεοσυσταθείσης τότε 'Ανωτάτης Σχολῆς Μηχανικῶν Μεταλλείων-Μεταλλουργῶν τοῦ 'Ιδρύματος· παρέμεινε στὴ θέση αὐτῆς τὴν ἀποχώρησή του, ἔνεκα δρίου ἡλικίας· τὸ 1977, κατέστη διδάκτορος καθηγητὴς τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

Τὸ 1976 ἐκλέχθηκε τακτικὸ μέλος τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν στὴν Α' Τάξη, στὴν περιοχὴ τῶν ἐφηρμοσμένων θετικῶν ἐπιστημῶν (Μεταλλευτικὴ Γεωλογία). Τὸ 1985 ἐκλέχθηκε πρόεδρος τῆς 'Ακαδημίας.

'Ο Λουκᾶς Μούσουλος διακρίθηκε ἵδιαιτέρως γιὰ τὴν πολύπλευρο τεχνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ του δραστηριότητα.

Τὸ 1933, μετὰ τὴν ἀποφοίτησή του ἀπὸ τὴ Σχολὴ τοῦ 'Αγίου Στεφάνου, προσλήφθηκε στὸ Τμῆμα Μελετῶν καὶ Βελτιώσεων τῆς Γαλλικῆς Μεταλλευτικῆς 'Εταιρείας «Mines de la Loire». Στὴν 'Εταιρεία αὐτὴ διακρίθηκε καὶ τιμήθηκε μὲν χρηματικὸ βραβεῖο γιὰ τὰ ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα πρότασης ποὺ ἔκαμε πρὸς βελτίωση τῆς ἐφαρμοζομένης μεθόδου ἐκμετάλλευσης.

Τὸ 1934 προσλήφθηκε στὴν 'Ανώνυμη 'Ελληνικὴ 'Εταιρεία Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων (ΑΕΕΧΠΛ) ὡς μηχανικὸς μεταλλείων, καὶ ἐργάσθηκε στὰ μεταλλεῖα Κασσάνδρας ἔως τὸ 1936. Ἐκεῖ ἀσχολήθηκε, κυρίως, μὲ τὴ μελέτη σημαντικῶν γεωλογικῶν προβλημάτων. 'Η ἐπίλυση τῶν προβλημάτων αὐτῶν ὀδήγησε στὴ μετέπειτα ἐντυπωσιακὴ ἔξελιξη τῶν μεταλλείων Κασσάνδρας.

Τὸ 1936 μετατέθηκε στὴν Κύπρο, ὅπου ἡ ΑΕΕΧΠΛ ἐκτελοῦσε μεγάλης κλίμακας γεωλογικὲς καὶ μεταλλευτικὲς ἔρευνες. Μέσα σὲ ἔνα ἔτος ἐντοπίστηκε χαλκοῦχο κοίτασμα στὴν περιοχὴ Καλαβασοῦ, ὅπου ἀναπτύχθηκε καὶ λειτούργησε, ἔως τὸ 1987, ἔνα ἀπὸ τὰ ἀξιολογότερα μεταλλευτικὰ κέντρα τῆς Μεγαλονήσου.

Τὸ 1940 μετακλήθηκε ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ διορίσθηκε Διευθυντὴς τῶν μεταλλείων Κασσάνδρας. 'Εξαιτίας ὅμως τοῦ πολέμου ἀναγκάσθηκε νὰ περιορισθεῖ στὰ μεταλλεῖα 'Ερμιόνης. Στὰ μεταλλεῖα αὐτὰ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ μελετήσει λεπτομερῶς τὴ γεωλογία καὶ κοιτασματολογία των. Στὴ μελέτη αὐτῇ βασίσθηκε τὸ μεταπολεμικὸ πρόγραμμα ἔρευνας, τὸ ὅποιο ὀδήγησε στὴν ἐπιβίωση τῶν μεταλλείων 'Ερμιόνης.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση, μετακλήθηκε στὴν 'Αθήνα, στὴν Κεντρικὴ Διεύθυνση τῆς ΑΕΕΧΠΛ ὡς 'Επιθεωρητὴς Μεταλλείων, καὶ ἀνέλαβε τὴν τεχνικὴ παρακολούθηση τοῦ συνόλου τῶν μεταλλείων τῆς 'Εταιρείας. Τὸ 1946 προάγεται σὲ 'Υπο-

διευθυντή, τὸ 1949 σὲ Διευθυντή, καὶ τὸ 1955 σὲ Γενικὸ Διευθυντή. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ μετακλήθηκε στὴν Ἀθήνα ἀρχισε τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ τὴ διεξαγωγὴ συστηματικῶν ἔρευνῶν εὑρείας κλίμακας. Ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν μελετῶν καὶ προσπαθειῶν του ηταν, μεταξὺ ὅλων, ἡ ἀνακάλυψη νέων κοιτασμάτων, ἡ δημιουργία νέων μεταλλείων καὶ ἡ ταχεῖα προώθηση τῆς ΑΕΕΧΠΛ στὴν πρώτη τῶν Ἑλληνικῶν μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὸ 1954, παράλληλα μὲ τὴν προαναφερθεῖσα τεχνικὴ δραστηριότητά του στὴν ΑΕΕΧΠΛ, ἀνέλαβε καθήκοντα Διευθύνοντος Συμβούλου καὶ Γενικοῦ Διευθυντῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐταιρείας «Mediterranean Mines Inc.».

Τὸ 1963 ἀνέλαβε, ὡς Σύμβουλος καὶ Γενικὸς Διευθυντής, τὴ σύσταση, ὁργάνωση καὶ ἀνάπτυξη τῆς «Λ ἀ ρ κ ο - Ἀνώνυμης Μεταλλευτικῆς καὶ Μεταλλουργικῆς Ἐταιρείας Λαρύμνης», θυγατρικῆς τῆς ΑΕΕΧΠΛ. Ἡ Ἐταιρεία αὐτὴ ἰδρύθηκε γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῶν νικελιούχων λατερικῶν μεταλλευμάτων τῆς Λάρυμνας, σύμφωνα μὲ τὶς πρωτοποριακὲς μεταλλουργικὲς ἐφευρέσεις τοῦ καθηγητῆ Λουκᾶ Μουσούλου. Οἱ ἐφευρέσεις αὐτὲς εἶχαν διεθνῆ ἀπήχηση καὶ ἀναγνώριση. Ἀξίζει νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι συνέπεια τῆς ἀναγνώρισης αὐτῆς ἀποτελοῦν οἱ βιομηχανικὲς δοκιμές στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς Λάρυμνας ποὺ ἐγένοντο κατὰ τὸ 1963 ἐπὶ τρίμηνο γιὰ τὴν παραγωγὴ σιδηρονικείου ἀπὸ νικελιούχα λατερικὰ μεταλλεύματα τῆς γειτονικῆς Γιουγκοσλαβίας, ὡς καὶ ἡ μετέπειτα ἐφαρμογὴ τῆς μεθόδου Μουσούλου στὴ χώρα αὐτῆ. Τὸ μεταλλουργικὸ συγκρότημα τῆς Λάρυμνας ὄφείλει τὴν ὑπαρξή του στὴ μέθοδο Λουκᾶ Μουσούλου, γνωστὴ πλέον μὲ τὰ ἀρχικὰ τοῦ ὄνοματός του Λ.Μ. Τὸ συγκρότημα τῆς Λάρυμνας εἶναι ἀπὸ τὶς ἐλάχιστες περιπτώσεις Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας, ἡ ὁποία στηρίζεται σὲ Ἑλληνικὴ μέθοδο καὶ, ὡς ἔνα βαθμό, σὲ ἐλληνικὴ τεχνολογία.

Ἀξίζει νὰ τονισθεῖ ὅτι ἡ Λ ἀ ρ κ ο ἀποτελεῖ μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἐξαγωγικὲς βιομηχανίες τοῦ Μεταλλευτικοῦ Τομέα τῆς Ἐθνικῆς Οίκονομίας: ἀπὸ τὴν ἵδρυσή της μέχρι σήμερα ἡ Λ ἀ ρ κ ο ἀποτελεῖ μία ἀπὸ τὶς πρῶτες καὶ πιὸ σημαντικὲς βιομηχανίες τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου στὸν ἐλληνικὸ χώρο. Τὸ συγκρότημα τῆς Λ ἀ ρ κ ο ἀποτελεῖ ἀκόμη ἔνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τοῦ εἴδους του στὴν Εύρωπη καὶ τὸ μοναδικὸ γιὰ τὴν παραγωγὴ νικελίου ἀπὸ ἐγχώριες πρῶτες ὕλες στὴ Ε.Ε. (ΕΟΚ). Ἐπίσης, στὴ Λ ἀ ρ κ ο ἀπασχολοῦνται περίπου 1600 ἐργαζόμενοι, ὡς καὶ πολλοὶ ἐργολάβοι σὲ διάφορα ἔργα· ἐπὶ πλέον, στὴν Ἐταιρεία αὐτῇ ἔχουν ἀνδρωθεῖ ἐπαγγελματικὰ γενεές μηχανικῶν καὶ ὄλων ἐπιστημόνων· πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς κατέχουν σήμερα ὑψηλές θέσεις στὸν τεχνικὸ κλάδο.

Ἡ ΑΕΕΧΠΛ, ὑστερα ἀπὸ σύμβαση μὲ τὸ Δημόσιο εἶχε ἀναλάβει τὴν ἀξιοποίηση τῆς λιγνιτοφόρου λεκάνης τῆς Πτολεμαΐδας· ὁ Λουκᾶς Μούσουλος, μὲ τὴν

Ιδιότητα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντῆ τοῦ Μεταλλευτικοῦ κλάδου τῆς 'Εταιρείας, εἶχε ἄμεση καὶ ἐνεργὸ συμμετοχὴ στὰ πρῶτα στάδια τοῦ ἔργου, γνωστοῦ γιὰ τὴν ἐθνική του σημασία. Γιὰ τὴν τόσο ἐπιτυχῆ καὶ ἀποτελεσματικὴ τεχνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ του δραστηριότητα τιμήθηκε συχνὰ μὲ εὑφημες μνεῖς, ἐπιστολὲς κ.λπ. ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς ΑΕΕΧΠΛ, καὶ ἀνῆλθε στὰ ἀνώτατα κλιμάκια ἱεραρχίας τῆς 'Εταιρείας αὐτῆς.

'Ο Λουκᾶς Μούσουλος συνέβαλε ἀκόμη στὴν ἐδραίωση καὶ ἀνάπτυξη τῆς 'Ελληνικῆς Μεταλλευτικῆς 'Εταιρείας τῆς Κύπρου. 'Η 'Εταιρεία αὐτὴ ἀνήκει σήμερα στὴν 'Ελληνικὴ Κοινότητα, καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἴσχυρότερο βιομηχανικὸ συγκρότημα τῆς Μεγαλονήσου. 'Ως ἡθικὴ ἀμοιβὴ γιὰ τὴ συμβολή του αὐτῆς, ἡ Διοίκηση τῆς 'Εταιρείας ἔδωσε τὸ ὄνομά του σὲ ἀξιόλογο κοίτασμα χαλκούχου σιδηροπυρίτη, ποὺ ἀνακαλύφθηκε μὲ βάση τὶς μελέτες του, καὶ εἶναι γνωστὸ πλέον ὡς Mousoulos Ore Body.

'Η ἐπιστημονικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ του δραστηριότητα δὲν σταμάτησε μὲ τὴν ἀποχώρησή του ἀπὸ τὸ E. M. Πολυτεχνεῖο τὸ 1977, ἀλλὰ συνεχίσθηκε, σχεδὸν μέχρι τοῦ θανάτου του, μὲ ἀμείωτη ἔνταση. "Ετσι, κατὰ τὰ ἔτη 1978-80 ἦταν Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κρατικῆς 'Εταιρείας «ΓΕΜΕ-Γενικῆς 'Εταιρείας Μεταλλευτικῶν 'Ερευνῶν καὶ 'Εκμεταλλεύσεων». Κατὰ τὸ διάστημα 1978-82 ἦταν Πρόεδρος καὶ Διευθύνων Σύμβουλος τῆς 'Εταιρείας «ΜΑΒΕ-Μεταλλεῖα 'Αμπάντου Βορείου 'Ελλάδος» στὸ διάστημα αὐτὸ εἶχε ἄμεσο καὶ ἐνεργὸ συμμετοχὴ στὴ μελέτη, στὸν γενικὸ σχεδιασμὸ καὶ στὴν κατασκευὴ τοῦ συγκροτήματος. Στὴ χρονικὴ περίοδο 1979-84 ἦταν 'Αντιπρόεδρος καὶ Διευθύνων σύμβουλος τῆς 'Εταιρείας «ΜΕΤΒΑ-Μεταλλουργικὲς Βιομηχανίες Αίγαιου». Τέλος, κατὰ τὸ διάστημα 1978-1991 διετέλεσε Σύμβουλος στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς ΕΤΒΑ. 'Ακόμη καὶ μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς ἐπιγείου ζωῆς του, ὁ Λουκᾶς ἀνέπτυξε ἔντονη ἐρευνητικὴ δραστηριότητα σὲ θέματα ἀξιοποίησης τοῦ ὄρυκτου πλούτου, τὰ ὅποια ἐπέλεξε νὰ ἔχουν πάντοτε ἄμεσο καὶ σημαντικὸ πρακτικὸ ἐνδιαφέρον.

'Η ἐπιστημονικὴ δραστηριότητα τοῦ Λουκᾶ Μουσούλου ἀναφέρεται γενικὰ στὴν ἀξιοποίηση τοῦ ὄρυκτου πλούτου 'Ελλάδας καὶ Κύπρου. Τὸ ἔργο του καλύπτει εὐρὺ φάσμα τῶν γεωλογικῶν, μεταλλευτικῶν καὶ μεταλλουργικῶν ἐπιστημῶν. 'Η δραστηριότητα αὐτὴ ἐκφράζεται μὲ τὴ δημοσίευση 111 πρωτοτύπων ἐργασιῶν, συγγραμμάτων, ὅμιλων καὶ ἀρθρών γενικοῦ ἢ ἐκλαϊκευτικοῦ περιεχομένου. Τὸ ἔργο αὐτὸ συμπληρώνεται μὲ 15 ἀδημοσίευτες μελέτες, μεγάλου ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος, καὶ 10 ἐπιστημονικές ἐφευρέσεις.

'Η ἔξελικτικὴ ἐρευνητικὴ πορεία τοῦ ἀλησμόνητου συναδέλφου σκιαγραφεῖται ἐπαρκῶς μὲ τὴν ἀπλὴ παράθεση στὸ κείμενο ποὺ ἀκολουθεῖ κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ τῶν τίτλων τῶν 48 σπουδαιοτέρων πρωτοτύπων ἐργασιῶν του.

Α. ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

- 1) 1942. Études géologiques dans l'île de Chypre et note sur l'activité de la Société des Engrais et Produits Chimiques dans l'île (pp. 100).
- 2) 1945. Exploration géologique dans la région des Mines d'Hermione et étude d'un programme de recherches dans les concessions de ces Mines (pp. 67).
- 3) 1946. Magmas silicates, Roches ignées et Gisements métallifères. Les tendances actuelles dans la Théorie Métallogénique (pp. 66).
- 4) 1948. Οι πυριττούχοι σωροί Καλαβασοῦ. Γεωλογική μελέτη και ἐφαρμογὴ τῶν πορισμάτων εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ἔρευνης. Διατριβὴ ἐπὶ ὑφεσίᾳ (σσ. 69).
- 5) 1956. Τὸ νικελιοφόρον κοίτασμα Λαρύμνης. Ἐνάλυσις ἐπὶ τῶν βασικῶν χαρακτήρων και μελέτη τῆς μεθόδου ἐκμεταλλεύσεως (σσ. 32).
- 6) 1956. Μελέτη ἐπὶ τοῦ προεμπλουτισμοῦ τῶν πτωχῶν μεταλλευμάτων Αὐλακίου και Τραχιγκέρας Λαυρίου (σσ. 16).
- 7) 1957. Le gisement nickélier de Larymna. Étude de ses caractères fondamentaux et de sa méthode d'exploitation (pp. 58).
- 8) 1957. Kassandra Mnes (pp.8.).
- 9) 1957. Εἰδικὸς ταξινομητὴς ἐμποδιζομένης καταβυθίσεως εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις ἐμπλουτισμοῦ τῶν Μεταλλείων Κοζάνης (σσ. 11). Δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας.
- 10) 1957. Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν κοιτασμάτων χαλκούχου σιδηροπυρίτου τῆς νήσου Κύπρου. Κοιτασματολογικαὶ ἔρευναι εἰς τὴν μεταλλοφόρον περιοχὴν Καλαβασοῦ (σσ. 52).
- 11) 1957. Προβλήματα ἔρευνης και ἐκμεταλλεύσεως Μεταλλείων. Μέθοδος τοῦ τεκτονικοῦ-τοπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὴν ἐπίλυσίν των (σσ. 14).
- 12) 1958. Les gisements pyriteux du district d'Hermione. Étude sur leur Géologie et Minéralogie. Le problème de leur génèse (pp. 16).
- 13) 1958. Συμβολὴ εἰς τὴν μηχανοποίησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ὀρυκτοῦ πλούτου. Ἐκμετάλλευσις ἀσβεστολίθου και παραγωγὴ πεφρυγμένης ἀσβέστου εἰς τὰ Μεταλλεῖα Λαρύμνης (σσ. 9).
- 14) 1958. Συμβολὴ εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν πτωχῶν μεταλλευμάτων. Ἐκμετάλλευσις πτωχῆς σιδηροπυρίτοφόρου ἄμμου εἰς τὰ μεταλλεῖα Κασσάνδρας. Ἐργαστηριακὴ ἔρευνα τοῦ ἐμπλουτισμοῦ και βιομηχανικὴ πραγματοποίησις (σσ. 27).

- 15) 1959. Αύτόματος διανομεύς όμοιογενούς πληρώσεως πρισματικῶν σιλός εἰς τὰ Μεταλλεῖα Λαρύμνης (σσ. 11). Δίπλωμα εύρεσιτεχνείας.
- 16) 1959. Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν προβλημάτων τῆς μεθόδου Krupp-Renn (σσ. 23).
- 17) 1960. Ἀναγωγὴ σιδηρομεταλλεύματος ἐντὸς περιστροφικοῦ κλιβάνου πρὸς παραγωγὴν σπογγώδους σιδήρου (σσ. 7).
- 18) 1961. Τὸ πρόβλημα τῆς ὑπὸ τῶν σιλός διασπάσεως τῆς όμοιογενείας τῶν μεταλλεύμάτων. Αύτόματος διανομεύς όμοιογενούς πληρώσεως κυλινδρικοῦ σιλὸς (σσ. 7).
- 19) 1961. Τὸ πρόβλημα τοῦ σχηματισμοῦ χιτώνων κατὰ τὴν ἀναγωγὴν σιδηρομεταλλεύματος ἐντὸς περιστροφικοῦ κλιβάνου (σσ. 8).
- 20) 1961. Contribution à l'étude des problèmes du four Krupp-Renn. (pp. 61).
- 21) 1962. Réduction des minerais de fer dans le four tournant pour l'obtention de fer spongieux (pp. 17).
- 22) 1962. Le problème de la formation des collages pendant la réduction du minerai de fer dans le four tournant (pp. 13).
- 23) 1964. Les gisements latéritiques de fer chromonickéliifère de Grèce (pp. 61-77).
- 24) 1967. Extraction of nickel, cobalt, iron and chromion from laterites. L. M. and M-Lar Processes (pp. 23).
- 25) 1969. Laboratory tests and conclusions on the treatment of the Pujada laterites by the Mousoulos Processes.
- 26) 1971. The L. M. Process. Extraction of Nickel and Cobalt from Laterites (pp. 14).
- 27) 1972. The M-Lar Process. Extraction of iron from Liquid Iron oxide slags (pp. 10).
- 28) 1974. Ἐρευναι ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἐμπλουτίσματος χαλκοῦ ἐκ θειούχων μεταλλεύμάτων μὲ ἔξαιρετικῶς λεπτόκοκκα ὀφέλιμα ὄρυκτὰ καὶ ἀργιλώδη σύνδρομα. Σὲ συνεργασίᾳ μὲ Μ. Παπαδόπουλον (σσ. 4).
- 29) 1974. Νέα Μέθοδος παραγωγῆς κοινοῦ χάλυβος ἐκ χρωμιούχων σιδηρομεταλλεύμάτων. Μέθοδος τῆς στερεᾶς σκωρίας (σσ. 6).
- 30) 1974. Συμβολὴ εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων ὑδρομηχανικοῦ ἐμπλουτισμοῦ τῶν χρωμιτῶν. Ὑδρομηχανικὸς ἐμπλουτισμὸς τῶν χρωμιτῶν Τροόδους-Κύπρου. Σὲ συνεργασίᾳ μὲ Μ. Παπαδόπουλον (σσ. 6).

- 31) 1975. A process for the production of electrolytic nickel from ferro-nickel (pp. 11).
- 32) 1975. "Ερευναι ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν μεταλλευτικῶν κοιτασμάτων. Μεταλλουργικὴ ἔρμηνεία τῆς γενέσεως θειούχων κοιτασμάτων (σσ. 24).
- 33) 1975. Sulfide deposits of magmatic origin. An interpretation of their genesis based on metallurgical theories and facts (pp. 19).
- 34) 1976. Γόμωσις διὰ τσιμεντοελμάτων ἐπιπλεύσεως καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς εἰς τὴν ὑπόγειον ἐκμετάλλευσιν Μεταλλευτικῶν κοιτασμάτων (σσ. 23). Σὲ συνεργασίᾳ μὲ M. Παπαδόπουλον καὶ Λ. Καμιναρίδη.
- 35) 1976. 'Εκμετάλλευσις τοῦ κοιτάσματος Κοκκινογιῶν (Κύπρου) διὰ μεθόδου ἐναλλασσομένων κοπῶν καὶ γομώσεων μὲ τσιμεντοπολφὸν τελμάτων ἐπιπλεύσεως (σσ. 17). Σὲ συνεργασίᾳ μὲ M. Παπαδόπουλον καὶ Λ. Καμιναρίδη.
- 36) 1976. Contribution to the gravity concentration of chromites. The chrome Mines concentrator of the Hellenic Mining Company (Cyprus). Σὲ συνεργασίᾳ μὲ M. Παπαδόπουλον.
- 37) 1976. Un procédé simple de production des gaz réducteurs chauds par l'emploi combiné de combustibles solides et liquides.
- 38) 1978. 'Η Γεωτεκτονικὴ ἐνότης τῆς 'Ελληνικῆς Χερσονήσου καὶ τοῦ Αἴγαιακοῦ χώρου. Σὲ συνεργασίᾳ μὲ Π. Τσόφια.
- 39) 1978. Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν χρωμιτοφόρων κοιτασμάτων τοῦ ὀφιολιθικοῦ συμπλέγματος τοῦ Τροόδους. Σὲ συνεργασίᾳ μὲ Γ. Μαλιώτη καὶ Α. Μιχαηλίδη.
- 40) 1980. Πρωτότυπος μέθοδος διὰ τὴν ἀεριοποίησιν τοῦ πετρελαίου.
- 41) 1980. 'Εμπλουτισμὸς τῶν φωσφοριτῶν Δρυμῶνος διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐπιπλεύσεως. Σὲ συνεργασίᾳ μὲ Α. Κοντόπουλον καὶ N. Ποταμιάνον.
- 42) 1981. "Ερευναι ἐπὶ τοῦ ἐμπλουτισμοῦ τῶν φωσφοριτῶν τῆς Ἡπείρου. Σὲ συνεργασίᾳ μὲ τὸν Α. Κοντόπουλον καὶ N. Ποταμιάνον.
- 43) 1982. 'Αξιοποίηση τῶν φρυγμάτων τῶν χρυσοφόρων σιδηροπυριτῶν 'Ολυμπιάδος. Μέθοδος ἐχχυλίσεως χρυσοῦ καὶ ἀργύρου μὲ δξινοὶ διάλυμα θειουρίας. Σὲ συνεργασίᾳ μὲ N. Ποταμιάνον καὶ Α. Κοντόπουλον.
- 44) 1982. 'Απαρσενίκωση καὶ καθαρισμὸς τῶν φρυγμάτων σιδηροπυρίτη σὲ σχέση μὲ τὴν ἀξιοποίησή τους ὡς σιδηρομεταλλεύματος. Σὲ συνεργασίᾳ μὲ τὸν Α. Κοντόπουλον καὶ N. Ποταμιάνον.

- 45) 1984. Recovery of gold and silver from arseniferous pyrite cinders by Thiourea Leaching. Σε συνεργασία με N. Ποταμιάνον και A. Κοντόπουλον.
- 46) 1985. Οι pillow-λάβες τοῦ Τροόδους και τὰ θειούχα κοιτάσματά των.
- 47) 1985. Συμβολή στὴ μελέτη τῆς γενέσεως και ἐρεύνης τῶν θειούχων κοιτάσμάτων τοῦ Τροόδους.
- 48) 1990. Νέα μέθοδος ἔξαγωγῆς καθαροῦ Νικελίου ἀπὸ πτωχούς λατερίτες.

‘Ως καθηγητής, ὁ Λουκᾶς Μούσουλος ἀναβάθμισε στὸ Πολυτεχνεῖο τὰ μεταλλευτικὰ και μεταλλουργικὰ μαθήματα, τὰ δποῖα ἐδίδαξε και ἐξέδωκε σὲ πολυάριθμα συγγράμματα· τὰ συγγράμματα αὐτὰ κυκλοφοροῦν ὅχι μόνον στὸ Πολυτεχνεῖο, ἀλλὰ και στὸν εὐρύτερον ἐπιστημονικὸν χῶρο. Κατὰ τὸν Πρόεδρον τοῦ τμήματος Μηχανικῶν Μεταλλείων-Μεταλλουργῶν, καθηγητὴν Κον Γεώργιον Παπαδημητρίου, ὁ Λουκᾶς Μούσουλος ἤταν γιὰ τὸ Πολυτεχνεῖο ἕνας Παιδαγωγὸς-Μηχανικός. Πολλὲς γενεές Μεταλλειολόγων—Μεταλλουργῶν διαμορφώθηκαν κοντά του και διέπρεψαν στὴ συνέχεια τόσο στὸν ἴδιωτικὸν δημόσιο τομέα, ὅσο και στὴν ἐκπαίδευση. ‘Η ἐκπαίδευτική του δραστηριότης ἀποτυποῦται ἐπαρκῶς στοὺς τίτλους τῶν 9 ἐκδοθέντων ὑπ’ αὐτοῦ συγγραμμάτων, ποὺ παρατίθενται στὸ κείμενο τῆς διμιλίας.

B'. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

- 1) 1954. Μαθήματα ἐκμεταλλεύσεως Μεταλλείων (σσ. 275).
- 2) 1959. ’Εξόρυξις τῶν πετρωμάτων. Τόμος I. ’Εκρηκτικαὶ ὕλαι. ”Ορυξίς τῶν -1960. διατρημάτων (σσ. 269). Τόμος II. ’Εξοπλισμὸς ἐκσκαφῆς ἀποκομίσεως - Τεχνικὴ τῆς ἐξορύξεως (σσ. 333).
- 3) 1962. Τὸ πρόβλημα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ὄρυκτοῦ πλούτου τῆς Ἑλλάδος (σσ. 224). Βραβεῖον τῆς ’Ακαδημίας Ἀθηνῶν, και σὲ μορφὴ βιβλίου.
- 4) 1962. Μέθοδοι ἐκμεταλλεύσεως τῶν Μεταλλευτικῶν Κοιτασμάτων (σσ. 191).
- 5) 1962. Le traitement des latérites de Rzanovo par les Procedés L.M. et M - Lar. Essais à échelle industrielle (pp. 371). Avant Projet de l’Usine industrielle (pp. 347).
- 6) 1967. Γενικὴ Μεταλλουργία (σσ. 330).
- 7) 1969. ’Εξαγωγικὴ Μεταλλουργία. Τόμος I. Θεωρητικαὶ και Τεχνολογικαὶ Βάσεις (σσ. 633). Και ἐκσυγχρονισμένη ἐπανέκδοση, 1975. Τόμος II. Μεταλλουργία τοῦ Σιδήρου. Σιδηρος-Χυτοσίδηρος-Χάλυψ-Σιδηροχράματα (σσ. 624), 1970.

- 8) 1971. Μεταλλουργίαι: Al, Mg (σσ. 110). Mn, Bi, Mo, W, Sn, Sb (σσ. 75).
 9) 1972. Μεταλλουργία: τοῦ χαλκοῦ (σσ. 85). Pb, Zn, Cd (σσ. 100). Τοῦ Νικελίου (σσ. 222), 1973.

Γ'. ΑΔΗΜΟΣΙΕΥΤΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

Έκτὸς ἀπὸ τὶς δημοσιεύσεις ποὺ ἀναφέρονται στὸ κείμενο, ὁ Μούσουλος συνέταξε καὶ 15 ἀδημοσίευτες μελέτες. Οἱ μελέτες αὐτὲς ἐκυκλοφόρησαν εὐρύτατα μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ μεγάλων ὀργανισμῶν στοὺς ὅποίους ὑποβλήθηκαν. Σχετικὰ μὲ τὶς ἀδημοσίευτες ἔργασίες του ἀξίζει νὰ ἀναφερθοῦν τὰ σχόλια στὴν ἔκθεση ἐπιτροπῆς καθηγητῶν τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, κατὰ τὴν κρίση του ὡς ὑποψηφίου ὑφηγητῆ τοῦ ἰδρύματος.

«Ο ὑποψήφιος ὑπέβαλε καὶ πολλὰς ἑτέρας μελέτας, τὰς ὅποιας ὅμως ἀποφεύγομεν νὰ κρίνωμεν, ὡς μὴ δημοσιευθείσας».

«Αἱ μελέται αὐταῖ, ὡς καὶ αἱ προηγούμεναι, παρέχουσι δείγματα ἀρίστης ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως τοῦ ὑποψηφίου, μεγάλην παρατηρητικότητα, δρθολογισμόν, σαφήνειαν, τελείαν γνῶσιν τῶν νέων μεθόδων καὶ ἔξελίξεων τῆς ἐπιστήμης του...».

Στὰ πλαίσια τῆς ἐπιστημονικῆς, τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς δραστηριότητάς του, ὁ Λουκᾶς Μούσουλος πέτυχε τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐφευρέσεων ποὺ προστατεύονται ἀπὸ διπλώματα εὑρεσιτεχνίας στὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ ἄλλες χῶρες. Ἀπὸ τὶς ἐφευρέσεις αὐτές, 3 ἀφοροῦν τὴν ἐπινόηση μεταλλουργικῶν συσκευῶν, καὶ 7 τὴν ἀνακάλυψη μεταλλουργικῆς κατεργασίας. Οἱ τίτλοι τῶν ἐφευρέσεων ἔχουν ὡς ἔξῆς:

A. Μεταλλουργικὲς συσκευές:

- 1) Αὐτόματος διανομεύς δόμοιογενοῦς πληρώσεως σιλὸ δρθογωνίου διατομῆς.
- 2) Αὐτόματος διανομεύς δόμοιογενοῦς πληρώσεως σιλὸ κυλινδρικῆς μορφῆς.
- 3) Εἰδικὸς ταξινομητής ἐμποδιζομένης καταβυθίσεως συνεχοῦς παροχῆς.

B. Μεταλλουργικὲς μέθοδοι:

- 1) Μέθοδος L. M. (Lucas Mousoulos). Ἐξαγωγὴ νικελίου καὶ κοβαλτίου ἐκ λατερικῶν μεταλλευμάτων.
- 2) Μέθοδος ἐκπλύσεως τῆς σκωρίας. Αὔξησις τῆς εἰς νικέλιον ἀποδόσεως κατὰ τὴν παραγωγὴν κραμάτων σιδηρονικελίου ἐκ νικελιούχου σιδηρομεταλλεύματος.
- 3) Μέθοδος παραγωγῆς πλουσίου FeNi ἐντὸς μεταλλάκτου. Ἐμπλουτισμὸς πτωχοῦ κράματος σιδηρονικελίου μετὰ ταυτοχρόνου κατεργασίας νικελιούχου μεταλλεύματος μὲ ὑψηλὴν ἀπόδοσιν νικελίου.

- 4) Μέθοδος M-LAR (Mousoulos-Larymna). Κατεργασία σιδηρούχων σκωριών ἐν τετηκυίᾳ καταστάσει πρός ἀπόληψιν τοῦ ἐν αὐταῖς περιεχομένου σιδήρου.
- 5) Βελτιωμέναι μέθοδοι L. M. καὶ M-LAR. Τεχνολογικαὶ καὶ λοιπαὶ βελτιώσεις τῶν L.M. καὶ M-LAR.
- 6) Μέθοδος NMP (New Mousoulos Process), γνωστὴ καὶ ὡς OFP (Oil fusion Process). Ἐξαγωγὴ τοῦ νικελίου καὶ κοβαλτίου ἐκ τῶν λατεριτῶν ἄνευ χρησιμοποιήσεως ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας πρὸς τῆξιν τοῦ μεταλλεύματος. Καὶ
- 7) Μέθοδος παραγωγῆς χάλυβος ἐκ χρωμιούχων σιδηρομεταλλευμάτων.

Κατὰ τὴν μακρόχρονη τεχνικὴν καὶ ἐπαγγελματικήν του δραστηριότητα ὁ καθηγητής Μούσουλος μελέτησε καὶ ἔκτελεσε πλῆθος ἐρευνητικῶν, μεταλλευτικῶν καὶ μεταλλουργικῶν ἔργων. Τὰ ἔργα αὐτὰ ἀναφέρονται στὴν ἀξιοποίηση τοῦ ὀρυκτοῦ πλούτου. Γενικώτερον, καλύπτουν τὸ εύρος φάσμα τῶν ἐπιστημῶν τῆς Ἐφηρμοσμένης Γεωλογίας, Μεταλλειολογίας καὶ Μεταλλουργίας, καὶ ἀφοροῦν τὴν ἀνακάλυψη 8 ἀξιολόγων κοιτασμάτων, τὴν δημιουργίαν 9 νέων μεταλλείων καὶ τὴν ἔδρυσην 15 σοβαρῶν μεταλλουργικῶν μονάδων.

A. Ἀνακαλύψεις κοιτασμάτων.

Μεταξὺ τῶν σημαντικωτέρων κοιτασμάτων, τὰ ὅποια ἀνακαλύφθηκαν ἀπὸ τίς γεωλογικές του μελέτες, ἦσαν εἰναὶ ποὺ ἀνακαλύφθηκαν μὲ τὴν δική του συμβολὴν:

3 στὴν Μεταλλοφόρον περιοχὴν Καλαβασσοῦ, Κύπρου: α) Κοιτάσματος Α καὶ Β Μαυριδιῶν. β) Κοιτάσματα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου Μαυριδιῶν, Λανταριῶν, Μαύρης Συκιᾶς κ.λπ. γ) Κοίτασμα Μούσουλου.

2 στὴν Μεταλλοφόρον περιοχὴν Ἐρμιόνης: α) Κοιτάσματα σιδηροπυρίτη Καρακασίου. β) Κοιτάσματα χαλκοῦ Ροροῦ.

2 στὴν Μεταλλοφόρον περιοχὴν Κασσάνδρας: α) Κοιτάσματα μικτῶν θειούχων Μαδὲμ Λάκκου καὶ Μαύρων Πετρῶν. β) Κοιτάσματα σιδηροπυρίτη Μαδὲμ Λάκκου καὶ Σεβαλιέ.

Ἐπὶ πλέον κοιτάσματα σὲ διάφορες περιοχές τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Κύπρου, ὅπως τὰ κοιτάσματα χρωμονικελιούχων λατεριτῶν Λάρυμνας καὶ Εύβοίας, ἀντιμονίτη Κεράμου, χρωμιτῶν Βούρινου, χαλκούχου σιδηροπυρίτη Μιτσεροῦ (Κύπρου) κ.λπ. Ἐπίσης, μὲ τὴν καθοδήγησή του ἐντοπίσθησαν τὸ 1958 οἱ πρῶτες 5 οὐρανιοφόρες περιοχές στὴν Β. Ἑλλάδα.

B. Ἐργα Ἐκμετάλλευσης.

Ο Μούσουλος ἀσχολήθηκε, ἐπίσης, μὲ τὴν μελέτη, τὸ σχεδιασμό, τὴν ἔκτελεσην καὶ παρακολούθησην ἔργων ἐκμετάλλευσης, καὶ κυρίως ἐκείνων ποὺ ἀφοροῦ-

σαν τὴν ἀξιοποίηση τῶν ἀναφερθέντων κοιτασμάτων. Μεταξὺ τῶν ἔργων αὐτῶν ἀναφέρονται ἐνδεικτικά:

3 ἔργα ἐκμετάλλευσης στὴν περιοχὴν Καλαβασσοῦ καὶ Μιτσεροῦ Κύπρου: α) τῶν κοιτασμάτων Α καὶ Β Μαυριδιῶν. β) τῶν κοιτασμάτων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου Μαυριδιῶν, Λανταριῶν κ.λπ. γ) τοῦ χαλκούχου κοιτάσματος Κοκκινογιῶν.

1. "Ἐργον ἐκμετάλλευσης, στὴν περιοχὴν Ἐρμιόνης, τοῦ χαλκούχου κοιτάσματος Ροροῦ.

3 ἔργα ἐκμετάλλευσης στὴν περιοχὴν Κασσάνδρας: α) τῶν κοιτασμάτων μικρῶν θειούχων Μαδέμ Λάκκου καὶ Μαύρων Πετρῶν. β) τῶν κοιτασμάτων σιδηροπυρίτη Μαδέμ Λάκκου καὶ Σεβαλιέ. γ) τοῦ χαλκούχου κοιτάσματος Βαθύλακα.

1 "Ἐργον ἐκμετάλλευσης τοῦ νικελιοφόρου κοιτάσματος Ἀγίου Ιωάννου στὴν περιοχὴν Λάρουμανας. Καὶ

1 "Ἐργον ἐκμετάλλευσης τοῦ ἀμαντιοφόρου κοιτάσματος Ζιδανίου.

Πέραν τῶν ἀναφερθέντων, ἀσχολήθηκε ἐπίσης μὲν ἔργα ἐκμετάλλευσης κοιτασμάτων σὲ διάφορες ἄλλες περιοχές τῆς Ἑλλάδας· ὅπως ἡ ἐκμετάλλευση χρωμιτῶν στὴν περιοχὴν Βούριου (Κοζάνης), λιγνιτῶν στὸν Ὁρωπό, χαλκούχων σιδηροπυριτῶν στοὺς Ἀγίους Θεοδώρους (Λαμίας) καὶ μεταλλευμάτων ἀντιμονίου στὸν Κέραμο (Χίου) κ.λπ.

Γ. Μεταλλουργικὰ Ἐργοστάσια.

Οἱ κυριώτερες μεταλλουργικές ἐγκαταστάσεις, στὶς ὁποῖες ὁ Μούσουλος εἶχε ἐνεργὸν συμμετοχή, ἢ τὶς ὁποῖες μελέτησε ὁ Ἰδιος, εἴναι:

2 στὴν Κύπρο: α) Ἐργοστάσιο κυανίωσης. β) Τριβεῖα μεταλλευμάτων Καλαβασσοῦ.

3 ἐγκαταστάσεις στὴν Κασσάνδρα: α) Ἐμπλουτισμοῦ σιδηροπυριτῶν. β) Κατεργασίας τῶν μεικτῶν θειούχων σφαλερίτη-σιδηροπυρίτη-γαληνίτη (B.P.G.) γ) Ἐμπλουτισμοῦ σιδηροπυριτοφόρου ἄμμου ἀπὸ τὸν ὄρμο Στρατωνίου.

4 ἐγκαταστάσεις στὴν Λάρουμα: α) Krupp-Renn γιὰ τὴν κατεργασία τῶν λατεριτικῶν μεταλλευμάτων. β) Βιομηχανικῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεθόδων L. M. καὶ M-LAR. γ) Παραγωγῆς ἡλεκτρολυτικοῦ νικελίου. δ) Παραγωγῆς φρυγιμένης ἀσβέστου.

1 ἐγκατάσταση ἐμπλουτισμοῦ χρωμιτῶν τῶν Μεταλλείων Κοζάνης.

1 ἐγκατάσταση ἐμπλουτισμοῦ τῶν μεταλλείων ἀντιμονίου Κεράμου, Χίου.

1 Μετατροπὴ καὶ ἐπέκταση τῶν ἐγκαταστάσεων ἐμπλουτισμοῦ τῆς Mediter-ranean Mines Inc. στὸ Λαύριο.

1 ἐγκατάσταση προεμπλουτισμοῦ τῶν πτωχῶν μεταλλευμάτων τῆς περιοχῆς Λαυρίου.

1 Δοκιμαστική έγκατάσταση έλέγχου τῶν μεθόδων L.M. καὶ M-LAR, καὶ
1 Ἐργοστάσιο διαχωρισμοῦ τῶν ἴνῶν ἀμιάντου τῶν Μεταλλείων Ζιδανίου.
‘Ο Καθηγητὴς Μούσουλος ὑπῆρξε μέλος 5 διαφόρων ἐπιστημονικῶν ὅργαν-
σμῶν. Ἐχει τιμηθεῖ μὲ 3 βραβεῖα, 3 παράσημα, ὡς καὶ ἄλλες διακρίσεις, καὶ εἶχε
προσκληθεῖ, κατὰ καιρούς, νὰ προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του σὲ διάφορα θέματα γενι-
κοῦ ἐνδιαφέροντος ὡς μέλος, διευθύνων σύμβουλος ἢ πρόεδρος 12 ἐπιτροπῶν.

A. Συμμετοχὴ σὲ Ἐπιστημονικὸν Ὀργανισμὸν.

1) Μέλος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδας (Τμῆμα Μηχανικῶν Μεταλ-
λείων - Μεταλλουργῶν).

2) Μέλος τῆς Société de l'Industrie Minérale, France.

3) Senior Μέλος τοῦ American Institute of Mining, Metallurgical and Petro-
leum Engineers, USA. Senior Member of the Metallurgical Society (JMS).

4) Ἐπίτιμο μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Γεωλογικῆς Ἐταιρείας.

5) Fellow Member of the Institute of Mining and Metallurgy (MM).

B'. Συμμετοχὴ στὸν εὐρύτερο Δημόσιο Τομέα.

1) Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης καὶ Ὀργανώσεως Οἰκονομικοῦ Προγραμμα-
τισμοῦ» (1956-1959).

2) Μέλος τῆς «Ἐπιτροπῆς Μελέτης τῆς Αξιοποιήσεως τοῦ Ὀρυκοτοῦ Πλούτου»
(1958-1959).

3) Μέλος τῆς «Ἐπιτροπῆς Μελέτης τῆς Ἐκμεταλλεύσεως τῶν Βωξιτικῶν Κοιτα-
σμάτων τῆς Μάνδρας» (1964-1965).

4) Μέλος τῆς «Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς παρακολούθησης καὶ κατεύθυνσης τῶν
Ἐρευνῶν τοῦ Δημοσίου γιὰ ὑδρογονάνθρακες, μεταλλεύματα κ.λπ.». (Ἐπι-
τροπὴ Ἐργοῦ 0631, 1964-1967).

5) Πρόεδρος «Κυβερνητικοῦ Ὀργάνου Ἐλέγχου τῶν Ἀποτελεσμάτων Μεταλ-
λευτικῶν Ἐρευνῶν χρηματοδοτουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου». (Ἐπιτροπὴ τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 5 Νομοθετικοῦ Διατάγματος 4433/65, 1967-1968).

6) Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Βασιλικοῦ (Ἐθνικοῦ σήμερα) Ιδρύ-
ματος Ἐρευνῶν», ὡς καὶ Διευθύνων Σύμβουλος (1963-1968).

7) Σύμβουλος τῆς Ομάδας Ἐργασίας τοῦ «Κέντρου Προγραμματισμοῦ καὶ Οἰκο-
νομικῶν Ἐρευνῶν (ΚΕΠΕ)» τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ γιὰ τὴν μελέτη
τοῦ κλάδου Μεταλλουργικῶν Βιομηχανιῶν (1976-1980).

8) Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τεχνικῆς Ἐταιρείας Μεταλλευ-
τικῶν Ἐρευνῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων (ΓΕΜΕΕ), (1978-1980).

- 9) Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος τοῦ Συγκροτήματος 'Αμιάντου ΜΑΒΕ, (1978-1982).
- 10) 'Αντιπρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος τῆς 'Εταιρείας «Μεταλλουργικὲς Βιομηχανίες Αἰγαίου (ΜΕΤΒΑ)», (1979-1984).
- 11) Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Σύμβουλίου τῆς 'Ελληνικῆς Τράπεζας Βιομηχανικῆς 'Αναπτύξεως (ΕΤΒΑ), (1978-1991).
- 12) Πρόεδρος τῆς 'Επιτροπῆς γιὰ τὴν προστασία τῆς πολιτιστικῆς αληρονομίας τῆς Κύπρου.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς προεδρίας του στὴν 'Ακαδημία 'Αθηνῶν, ὁ ἀείμνηστος ἐμερίμνησε γιὰ τὴν ὀργάνωση στὶς αἱθουσές της μεγάλης ἔκθεσης γιὰ τὴν Κύπρο. 'Η ἔκθεση παρατάθηκε, μὲ μεγάλη ἐπιτυχίᾳ, ἀπὸ τὸν 'Ιούνιον ἔως τὸν 'Οκτώβριο 1985.

Γ'. ΒΡΑΒΕΙΑ

- 1) Βραβεῖο Κυπριακῆς 'Αδελφότητας, ὡς πρῶτος μεταξὺ τῶν ἀποφοίτων τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου τὸ 1927.
- 2) Βραβεῖο τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν γιὰ τὴν συγγραφὴ μελέτης περὶ τοῦ προβλήματος τῆς ἐκμετάλλευσης τοῦ ὄρυκτοῦ πλούτου, 1960 (Βραβεῖο τῆς Τράπεζας τῆς 'Ελλάδας).
- 3) 'Εμπειρίκειο Βραβεῖο Φυσικῶν καὶ Τεχνολογικῶν 'Επιστημῶν, 1974, γιὰ τὶς ἔρευνες καὶ τὰ ἐπιτεύγματά του, τὰ ὅποια ἀναφέρονται στὴν μεταλλουργικὴ ἀξιοποίηση τῶν λατεριτικῶν μεταλλευμάτων.

Δ'. ΠΑΡΑΣΗΜΑ

- 1) Γαλλικὸ παράσημο τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς (Chevalier de la Légion d'Honneur).
- 2) 'Ελληνικὸ Παράσημο Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Γεωργίου Α'.
- 3) 'Ελληνικὸ Παράσημο τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικα.

Ε'. ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Κατὰ τὴ μακρόχρονη ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνικὴ του σταδιοδρομία εἶχε καὶ πολλὲς ἄλλες διακρίσεις, ὅπως ἡθικὲς ἀμοιβές, προτάσεις συνεργασίας μὲ Μεταλλουργικὲς 'Εταιρεῖες τοῦ 'Εξωτερικοῦ (Inco, LeNickel κ.λπ.), ἴδιαιτερες προσκλήσεις γιὰ διαλέξεις, καὶ ἐπιστημονικὲς συζητήσεις στὴν 'Ελλάδα καὶ στὸ 'Εξωτερικό, κ.λπ.

Από την έρευνητική του συμβολή ίδιαιτέρου ένδιαφέροντος έτυχαν στή Γαλλία οι έργασίες πού άφορούν την άναγωγή όρυκτῶν τοῦ σιδήρου και ἀναφέρονται στήν παροῦσα ἐπισκόπηση μὲ τοὺς ἀριθμοὺς 21 και 22, και στήν Ἰαπωνίᾳ ἡ ὑπ' ἀριθ. 24, πού πραγματεύεται τὴν ἔξαγωγὴν ἀπὸ λατερίτες νικελίου, κοβαλτίου, σιδήρου και χρωμίου. Οι δύο πρώτες μεταφράστηκαν στὰ Γαλλικὰ και ἐκυκλοφόρησαν σὲ εἰδικὰ τεύχη, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Γαλλικοῦ Ινστιτούτου IRSID (Institut de Recherches de la Sidérurgie). Η τρίτη μεταφράσθηκε στήν Ἰαπωνικὴ γλώσσα και πεπεριλήφθηκε σὲ εἰδικὸ τόμο ἀφιερωμένο στήν αριτικὴ ἐπισκόπηση τῶν συγχρόνων μεθόδων μεταλλουργικῆς κατεργασίας τῶν νικελιούχων λατερίτων. Σύμφωνα μὲ τὴν ἐπισκόπηση αὐτή, ἡ μέθοδος LM ἀξιολογήθηκε ὅτι ὑπερτερεῖ ὅλων τῶν ἄλλων πού βρίσκονται σὲ ἐφαρμογὴ.

Ο Λουκᾶς Μούσουλος ὑπηρέτησε τὸ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖο ἐπὶ 30 χρόνια ὡς Ἐπιμελητής, Καθηγητής και Κοσμήτωρ. Τὴν πλευρὰ τῆς προσωπικότητας τοῦ καθηγητῆς ὡς δασκάλου περιγράφει πολὺ ἐναργῶς ὁ μαθητής του στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 60, καθηγητής Γεώργιος Παπαδημητρίου, στὸν πρόλογο τοῦ τόμου ποὺ ἔξεδωσε τὸ Πολυτεχνεῖο πρὸς τιμὴν τοῦ Μούσουλου, τὸ 1992.

Κατὰ τὸν Κον Γεώργιον Παπαδημητρίου, πρόεδρον τοῦ Τμήματος Μηχανικῶν Μεταλλείων-Μεταλλουργῶν: «Η περίοδος ἐκείνη συνέπεσε νὰ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς γονιμότερες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας γενικά, ἀλλὰ και τῆς μεταλλευτικῆς και μεταλλουργικῆς βιομηχανίας εἰδικότερα, στήν ὅποια ὁ Λουκᾶς Μούσουλος ἔπαιζε πρωταγωνιστικὸ ρόλο».

Καὶ συνεχίζει: «Ο Λ. Μούσουλος, συγχρόνως ὡς Καθηγητής, Μηχανικὸς και Ἐρευνητής, μοιράζει τὴν πληθωρικὴ ἀλλὰ ἥρεμη παρουσία του ἀνάμεσα στήν αἰθουσαὶ διδασκαλίας στὸ ΕΜΠ και στὸ ἐργοστάσιο παραγωγῆς σιδηρονικελίου τῆς Λάρυμνας, τὸ ὅποιο ἔχει καταστῆσει παράλληλα μεγάλο κέντρο ἐφαρμοσμένης ἔρευνας».

«Στὸ Πολυτεχνεῖο μᾶς διδάσκει, μέσα ἀπὸ τὰ διλοκληρωμένα και ὀγκώδη συγγράμματά του, τὴν Μεταλλευτική, τὴν Μεταλλουργία, τὴν Μεταλλουργικὴ Θερμοδυναμική, τὴν Τεχνολογία, και στὶς ἐπισκέψεις μας στήν Λάρυμνα μᾶς δείχνει τὴν πρακτικὴ ἐφαρμογή τους».

«Ο Καθηγητής, πλήρως ἐνημερωμένος σὲ ὅλες τὶς τεχνολογικὲς ἔξελίξεις, μὲ βαθιὰ αἰσθηση τῆς πραγματικότητας, τῆς χρησιμότητας και τῆς ἐφαρμογῆς, ἐπεδίωκε πάντοτε νὰ μᾶς κάνει ν' ἀντιληφθοῦμε τὴν πρακτικὴ, βιομηχανικὴ και οἰκονομικὴ σημασία πού μπορεῖ νὰ ἔχει κάθε ἐπιστημονικὴ ἐνότητα γνώσεων».

«Ο καθηγητής κατάφερνε πάντα νὰ μᾶς δείχνει πῶς ἡ μακροσκελής και δυσνόητη —πολλὲς φορὲς— θεωρία μπορεῖ νὰ γίνει ἀπλῆ πράξη ἀπὸ τὸν Μηχανικό. Και

μᾶς τὸ ἀποδείκνυε ἔμπρακτα μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν δικῶν του πρωτοποριακῶν μεθόδων στὴ Λάρυμνα».

‘Ο Καθηγητὴς Κος Παπαδημητρίου περατώνει τὸν πρόλογό του, ἐπιγραμματικῶς, μὲ τὰ κάτωθι ἐπιτυχῆ λόγια: ‘Η τιμητικὴ ἔκδοση τοῦ Τμήματος γιὰ τὸν ὁμότιμο Καθηγητὴ τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου ’Ακαδημαϊκὸ Λουκᾶ Μούσουλο «ἀποτελεῖ μικρὸ φόρο τιμῆς καὶ ἀναγνώρισης σ’ ἔναν ἀκούραστο ἐπιστήμονα, μηχανικὸ καὶ δάσκαλο ποὺ δὲν ἀποτελεῖ ἴστορία, ἀλλὰ παράδοση καὶ ζωντανὴ παρουσία στὸ Τμῆμα Μηχανικῶν Μεταλλείων-Μεραλλουργῶν».

‘Ο διμιλῶν, ὃς μὴ εἰδικός, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ εὕρει καλύτερα λόγια γιὰ νὰ περιγράψει μιὰ τόσο ἔξχουσα προσωπικότητα. “Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ μόνον νὰ κλείσω τὸ ἐπιστημονικὴ μνημόσυνο γιὰ τὸν ἀγαπημένο καὶ ἀλησμόνητο φίλο μὲ τὴν ἀπλή, ἐπιγραμματικὴ παρατήρηση:

“Ἐχω καὶ ἄλλοτε ἀναφέρει, κατὰ τὸν Jean Monnet, οἱ ἀνθρωποι διακρίνονται σὲ δύο μεγάλες κατηγορίες: Σ’ αὐτοὺς ποὺ θέλουν νὰ γίνουν κάποιοι, καὶ σ’ αὐτοὺς ποὺ θέλουν νὰ κάνουν κάτι*

‘Ο Μούσουλος ἤθελε πάντοτε νὰ κάνει κάτι, καὶ ὅπως ἀκούσατε, ἔκαμε πάρα πολλά, τόσον γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ὃσον καὶ γιὰ τὴν Γενέτειρά του· καὶ τὸ κυριώτερο, ἔφησε ἔνα τέλειο ὑπόδειγμα ἀκεραίου ἀνθρώπου καὶ ἀκάματου ἔρευνητῆ.

Τὰ τέκνα του ’Ανδρέας καὶ ’Ελένη, ὁ ἔγγονάς του Ρενέ, καὶ τὰ δισέγγονά του Λουκᾶς ὁ νεώτερος—Junior ὡς συνήθιζε νὰ λέει—καὶ ἡ Σέλιν, μποροῦν εὐλόγως νὰ ὑπερηφανεύονται γιὰ τὶς γερὲς ρίζες τοῦ οἰκογενειακοῦ τους δέντρου ποὺ ἔθεσε ὁ Λουκᾶς Μούσουλος, μιὰ λαμπρὴ καὶ ἀξέχαστη φυσιογνωμία τῆς ’Ακαδημίας ’Αθηνῶν.

* The world is divided into those who want to become someone and those who want to accomplish something.